

8 поста по 4 человекъ кржгомъ около расположението на четата, като единъ видъ стражева верига. Поставетъ се бѣхъ расположили на около двѣста крачки отъ четата подъ лиснатитѣ дървета въ гората, и при всичко че дъждъ се лѣеше като изъ ведро, тѣ цѣла ноцъ бодро вардеха другаритѣ си.

Зараньта на 21 Юний войводата испрати на четири страни по двама отъ по-опитнитѣ хжшлаци да разглѣдатъ какъ стои работата на около: гдѣ сж сѣрбитѣ, гдѣ сж турцитѣ и гдѣ сж другитѣ наши чети.

До възвръщанието на разузнавачитѣ ний си останахме на Майчинъ Кръстъ, а когато часа около 10 зараньта тѣ се възвърнаха и обадиха, че турцитѣ снощи влизали въ с. Ново Корито, подпалили нѣколко къщи и пакъ се върнали, че сѣрбитѣ били отстъпили чакъ въ с. Петруша, а за четитѣ нищо не знаятъ, тогава войводата заповѣда да се стѣгнемъ, че ще отидемъ въ Ново-Корито.

Четата се спусна по Костичката рѣчка, която е притокъ на Коритската и слѣзе по нея надъ селото гдѣто се и спрѣ. Войводата отъ тукъ испрати двѣ команди по 10 души въ селото да потърсятъ нѣщо за яденіе, а на останалитѣ хора се заповѣда да си устроятъ закрития въ случай че ни нападнатъ турцитѣ.

Селото Ново-Корито бѣше оставено отъ жителитѣ си съвсѣмъ, безъ да сж изнели отъ него и една сламка. Хората незнаяли кога ще се отвори войната, и гдѣ ще бѣде театра на военнитѣ дѣйствія, та никакви мѣрки не взели по отъ рано. Когато на 20-ий Юний въ селото имъ пристигналь сѣрбскія баталионъ и нашитѣ чети, и имъ било съобщено, че войната е обявена, и че башибозукската чета нападнала върху сѣрбската караулка на границата, тѣ като видѣли толкова „много“ войска (около 2000 души), и прѣзъ ума имъ не минавало, че турцитѣ можтъ да разбиятъ тѣзи войска и и да влѣзатъ въ селото имъ, та за това не само че не взели никакви мѣрки за пребиране отъ селото въ случай на несполука на нашитѣ войски, но даже нѣкои бѣхъ тръгнали съ четитѣ и съ сѣрбскія баталионъ хемъ да глѣдатъ сеиръ, хемъ, ако имъ се падне нѣщо на рѣцѣ при разбиванието на